

Олена Леонтович

НЕТІННА СЛАВА УКРАЇНИ

ТЕРНОПІЛЬ
НАВЧАЛЬНА КНИГА – БОГДАН

УДК 061.21
ББК 06.75
Л47

Леонтович О.

Л47 Нетлінна слава України / О.Леонтович. — Тернопіль :
Навчальна книга — Богдан, 2022. — 112 с.
ISBN 978-966-10-7362-2

Книга присвячена представникам творчого генію українського народу від XVIII по XXI століття. В ній розповідається про знаних і незнаних талановитих українців — промисловців, композиторів, вчених, художників, артистів, які жили і творили в різні часи як на теренах материзни, так і на «далеких берегах», але з Україною в душі та заради її слави. В ній подані і портрети наших сучасників.

Книжка розрахована на широке коло читачів.

УДК 061.21
ББК 06.75

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва.*

ISBN 978-966-10-7362-2

© О. Леонтович, 2022
© Навчальна книга — Богдан, 2022

СЛОВО ВІД АВТОРА

Дорогий читачу!

Якщо Твою увагу привернула назва книжки, розгорни її і поринь у простір українських талантів, що творили і творять славу України.

Як Ти зараз, так і я протягом років випадково і не випадково доторкалась до цієї культурної царини української, була заворожена нею і не могла не розповідати про її достойників, знаних і ще незнаних українцям. Адже плоди їхнього натхнення складають невмируще багатство нашої Вітчизни, національну скарбницю української культури.

Різні імена Ти зустрінеш на стежі пізнання, з різними постатями познайомишся, і віддалиться від Тебе небокрай і збагатиться обшир знань.

Серед них і незабутні Симиренки, які є прикладом безкорисного служіння Україні, є моральним прикладом для всіх наступних поколінь українців. Серед них і наші сучасники, які щоденно кладуть на вівтар культури свої творчі здобутки.

Серед них і стражденний геній Артема Веделя, і світлий пензель Григорія Світлицького, і перерваний кулею лет Олексія Ходимчука з розстріляного відродження, і творчий подвиг когорти «пересаджених квітів», що на далеких берегах жили з Україною в душі.

*Повернулись ключі журавлині,
Імена геть забутих людей,
Що Вкраїну, як неню, любили,
Що не марили світом, та гей...
Доля слалася їм поза нею,
Душі рвалися жалем тужним.
І летіли їх думи до неї,
І кривавилось серце у них.*

Ми маємо про них знати, щоб гордістю повнилася наша душа за Україну, за неймовірно багатий на творчу потугу український народ.

Розділ I

УКРАЇНСЬКІ ДОСТОЙНИКИ РОДУ СИМИРЕНКІВ

1.1. Славетні підприємці-патріоти

*Роде наш...
Скільки їх у матері України!
І всі вони їй дорогі.*

*К*озацький рід Симиренків вписав неповторні сторінки в історію підприємництва, культури та науки України.

Цей рід походить з Черкащини. З козацької далечини виринають такі могутні й відважні запорожці, яких за дивовижний героїзм назвали Симиренками, тобто семирукими, бо в бою воювали за сімох. У XVIII столітті постає нескорений їхній нащадок козак Степан Симиренко, що через волелюбність не зміг присягнути гнобительці Катерині II і тому втратив не тільки маєтність, а й козацькі привілеї. Не стерпівши тої наруги, пішов чумакувати та десь серед степів і загинув, а його родину було закріпачено.

Його син, Федір, селянин на оброці, наймав млини на річці Вільшанка. Добре працював та й талан мав, зібрав грошей і викупився на волю. Федір Степанович був одружений з Анастасією,

донькою теж колишнього кріпака з роду смілянських козаків Михайла Яхна, який теж спромігся вирватися із неволі, витративши все зароблене різними промислами (вичинкою шкір, пошиттям чобіт). Навіть і намісто дружини продав, а сім'ю визволив.

Сини Михайла — Степан, Кіндрат і Терентій Яхненки, позичивши гроші, взяли в оренду два петлювальні млини у Смілі. І далі вели започатковану батьком торгівлю шкірами. Коли з'явився зять Федір Симиренко, вони запросили його до свого гурту. Федір вніс пай, вдарили по руках — і постала фірма братів Яхненків і Симиренка. Сталося це приблизно у 1815–1820 роках, а формальну угоду було укладено лише 1858 року, коли велетенські розміри фірми вимагали чіткого юридичного визначення, а родинні зв'язки послабшали.

Комерційний хист братів Яхненків щасливо поєднався з умінням Федора Симиренка вести свої справи з розмахом. Фірма, що була створена енергійними, кмітливими, працелюбними людьми сильної волі, набрала великої висоти і загальноєвропейського значення. Та засновників фірми визначали не тільки ці риси, але й відданість спільній справі, чесність, вірність даному слову — все те, що являє собою високу порядність. Органічно неспроможні на підлість, підступність, зраду, вони цілком довіряли один одному. Шляхетність між партнерами була законом.

Про ці моральні засади батьків українського підприємництва нагально треба нагадувати саме тепер, у часи його відродження і розвитку. На жаль, наразі мораль новітніх ділових людей та підприємців часто-густо залишає бажати кращого. Коли, як не тепер, треба відроджувати кращі традиції минулого, традиції чесного партнерства, вчитися робити справу чистими руками.

У фірмі панував козацький дух побратимства. І службовці теж проймалися цим духом. Можна навести лише один приклад, щоб все стало ясно: у конторі стояла величезна скриня, члени фірми й службовці кидали до неї гроші, зароблені протягом дня, або брали з неї за потребою. Особливого контролю не було. Але не було випадку, щоб хтось із цього скористався, обманув довіру.

Кінець безкоштовного уривку.
Щоби читати далі, придбайте,
будь ласка, повну версію
КНИГИ.